

VÄNBREV

från S:t DOMINIKUS KLOSTER / RÖGLE

- Jul 2011 -

INTERVJU MED SYSTER MIKAELA MED ANLEDNING AV HENNES 50-ÅRS JUBILEUM. NÄSTA ÅR FYLLER HON DESSUTOM 90 ÅR.

Berätta lite om din familj. Var ni kristna?

Nja, alltså vi är ju döpta, men vi talade aldrig om Gud eller gick i kyrkan. Utom i julottan, men det var mer tradition. Men mina föräldrar var väldigt hjälpsamma.

Hur kom det sig att du blev katolik egentligen? Hur kom du i kontakt med kyrkan?

Det var genom resorna. Jag och en väninna hade åkt till Italien för studera konst och måla. Det var 1949. Först var vi i Rom ett litet tag och sedan åkte vi till Assisi. Där bodde vi hos klarissorna i San Quirico. Jag slogs av hur fromma människor var och att de tog sin tro på så stort allvar.

Jag såg kvinnor som handlade på marknaden och sedan gick in i en kyrka och satt ett tag och kanske tände ett ljus. Sedan gick hon vidare till nästa kyrka. Bönderna bad rosenkransen när de skulle ut och arbeta på åkrarna. Nunnorna i klostret vi bodde på klev upp mitt i natten för att sjunga matutin. Då började man ju fundera. Och så var det kalkmålningarna i kyrkorna. De var fantastiska. De utstrålade sådan andlighet. När vi kom hem till Sverige igen skildes jag och min väninna åt. Jag åkte upp till fjällen för att måla. Jag hade tagit med mig bibeln för jag hade blivit nyfiken, och blev mycket tagen framför allt av Paulus brev.

Var det något särskilt hos Paulus du fastnade för?

Nej, det var alltihop. Sedan när jag kom hem igen till jul visade det sig att min väninna hade blivit katolik under tiden jag var borta. Hon gick hos dominikanfäderna i Lund, och föreslog att jag också skulle ta kontakt med dem. Så blev Fader Michel Pailleret min andlige vägledare. Jag blev upptagen i kyrkan 1953. Hos bröderna lärde jag också känna de första dominikansystrarna från Frankrike: sr Maria och sr Anne-Marie. När systrarna hade köpt gården i Rögle (1956) var jag där ibland och hjälpte dem att plocka äpplen.

Egentligen ville jag gå i kloster på en gång efter att jag blivit katolik. Men det fick jag inte för f. Pailleret. Han sade att jag skulle måla. Under tiden blev jag upptagen i lekmannagrenen. Inte förrän 1959 när jag inte kunnat måla på hela våren, sa f. Pailleret plötsligt: "jag tror du ska gå i kloster nu".

Jag ville till Rögle, men på den tiden kunde jag inte träda in i kongregationen någon annanstans än i Frankrike. Jag började med att åka till Röglesystrarnas moderhus *Les Tourelles* i Montpellier som volontär, jag tror det var i maj. Sedan trädde jag och sr Else-Marie in samtidigt det året, på festen för rosenkransen den 7 oktober 1959.

Jag har hört att du "kände igen dig" när du kom till klostret i Frankrike fastän du aldrig varit där förut.

Jo, det stämmer. Jag hade drömt om en trappa och en smal trappuppgång och ovanför såg man himlen.

När jag kom till *Les Tourelles* var det precis så. Jag tog det som ett tecken: "det måste vara här".

I Frankrike var det 60 systrar, och huset hade tre våningar. Novitiatet utgjordes av postulanter, noviser och systrarna med första löften. Vi hade vårt eget våningsplan och en egen trädgård. Vi träffade bara systrarna med eviga löften när vi hade gemensam rekreation. Den 6 oktober 1961 avlade jag mina första löften.

När jag kom tillbaka till Sverige 1963 var det en enorm omställning. Det tog mig säkert ett halvår att vänja mig, även om det var spännande. De var bara fem systrar när jag kom. Vi hade enormt mycket arbete. Systrarna hade hand om ca 2.200 äppelträd och ett hönshus. I hönshuset bodde också studenter som kom för att tentaplugga och betalade genom att hjälpa oss med äpplena. Till slut arrenderade vi ut odlingen. Vi skulle ju bygga om hönshuset till ett gästhem!

Berätta om liturgin, du var kantor en period?

Ja, när jag kom hem hade systrarna börjat med att översätta en del från latin till svenska. Det hade ju bestämts under konciliet att vi skulle gå över till folkspråket. Jag sysslade inte med översättningen men däremot med att överföra de gregorianska melodierna till svenska hymner och antifoner. Flera av de latinska hymnerna fanns redan på svenska.

Saknade du latinet? Var du ledsen över den förändringen?

Nej, du vet jag förstod ju inte så mycket. Jag tyckte nog det var bra med svenskan.

Vad har du mer haft för uppgifter i klostret förutom att vara kantor?

När sr Else-Marie blev generalpriorinna blev jag priorinna i Rögle efter henne.

Det var väl 12-13 år. Jag var gästsystem också. Vi hade väldigt många grupper som kom: skolklasser, pensionärsföreningar och studiecirkel. De var nyfikna på vilka vi var och på vad vi gjorde. Sakristan har jag aldrig varit. Det var sr Anne-Maries uppgift. På den tiden hade var och en sitt. Men jag hade hand om trädgården länge. Grönsakerna och köket var sr Marias domän, det fick man inte röra. Men många av rabatterna har jag anlagt. Det såg så tråkigt ut innan.

Vad gjorde du åren mellan din upptagning i kyrkan och ditt inträde i Ordern (1953-1959)?

Det var en intensiv period med resor, måleri och utställningar.

När jag fick sålt eller hade jobbat en period kunde jag resa igen. Jag var ute hela tiden.

Hur kom det sig att du kunde ställa ut så mycket? Var det grupputställningar via skolorna, eller hur gick det till?

Ja, jag vet inte... Jo, jag var med på en hel del grupputställningar. Du vet, man lärde känna varandra, via resor och så. Jag hade ju gått Konstakademien i Köpenhamn. Och sedan när jag hade studerat för Ferdinand Léger i Paris var det lätt att ställa ut. Han är ju världskänd.

Hur började du måla?

Jag fick ju bra betyg i teckning i skolan. Min pappa ville att jag skulle jobba på kontor. Efter läroverket gick jag en kurs och lärde mig stenografi och maskinskrivning. Sedan började jag som sekreterare på ett kontor. Jag längtade efter att måla och började gå kvällskurser i Malmö.

Egentligen hade jag hållit på hela tiden hemma. Mest var det akvarell och pastellkritor. Sedan åkte jag till Stockholm och studerade för Otte Sköld under ett år. Efter kriget gick jag ett år på Konstakademien i Köpenhamn.

Egentligen kunde man fortsätta, men jag ville till Paris. Där studerade jag för Ferdinand Léger en termin. Jag ville gärna se sydfrankrike, så jag och en väninna bestämde oss för att lifta. Vi fick skjuts med en präst som skulle till Lourdes. Så hamnade jag framför grottan och bad nog en bön.

Varifrån har du fått din inspiration? Vilka målare tycker du bäst om?

Giotto och Cimabue (två italienska renässansmålare som var verksamma i slutet av 1200-talet och en bit in på 1300-talet).

***På kvällen när vi firade syster Mikaelas
50-års jubileum bad vi henne
om några visdomsord på vägen.
De ord vi fick var: kärlek, glädje, frid...
och till sist ett nyktert konstaterande:
uthållighet är bra.***

***Ja, syster Mikaela: uthållighet är bra.
vi tackar dig för din trohet och hängivenhet
under alla dessa år!***

Rögles gudstjänstmusik för alla!

De första kristna inledde söndagsfirandet, firandet av Kristi uppståndelse, med att tända lampan vid mörkerets inbrott på lördagskvällen. Det var en sed man övertagit från judendomen där festerna alltid inleds med ljusständning aftenen före festen. Hos judarna brinner ljusen på matbordet och själva måltiden blir en gudstjänst, en djup gemenskap med Gud och varandra där bön, sånger och samtal går in i varandra och bildar en underbar helhet. Denna tradition var levande hos de första kristna.

Antikens kristna sjöng ljushymnen - "Du strålande glädje" - när de tände ljusen, om det så var i kyrkan eller kring matbordet där lampan tändes. Det är en av kyrkans allra äldsta hymner. Ritualen kan firas högtidligt, så som till exempel vid Kristi grav i Jerusalem, men den kan också firas i hemmet av en familj, med mycket enkla medel.

I somras utkom häftet "Du strålande glädje" med ljushymnen och vesper för en vecka, med den musik vi använder i Rögla. Det är enkel musik som lätt kan sjungas i stämmor.

Häftet utkom i samband med att kompositören, vår kära **dominikanbroder André Gouzes**, besökte Linköping och Vadstena för två liturgiska seminarier där vi systrar från Rögla deltog.

Vi hoppas att många kristna skall återupptäcka denna vackra ritual att fira ljusständningsceremoni som inledning till söndagen. Att under tecknets slöja förkunna Kristi strålande närvaro i vår mitt.

Och vi är förstas alltid lika välkomna att komma och fira vesper med oss.

Två häften à 90 kr finns att köpa på klostret eller på Gaudete förlag: <http://gaudete.se/>
'Du strålande glädje' - **vesper för en vecka** med musik av André Gouzes.
'Visheten har dukat sitt bord' - **31 kommunionssånger** för hela kyrkoåret,
med musik av André Gouzes.

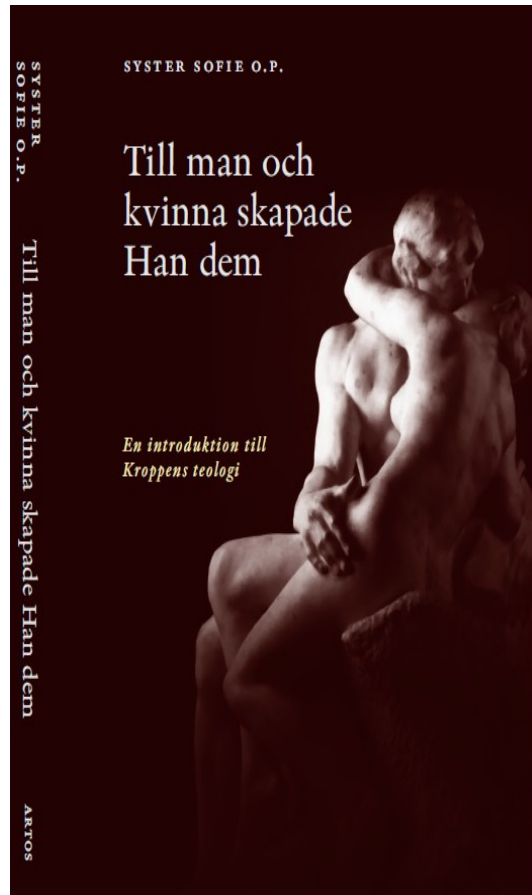
En ny bok

I tjugo år bad jag att en viss bok skulle komma på svenska. Eller nej, omedvetet bad jag och längtade efter boken - jag menar dess budskap - i nästan fyrtio år, ända sedan jag själv var tonåring. När jag var novis i Frankrike skrev jag ett förslag till den stiftssynod som skulle äga rum i katolska stiftet i Sverige och bad att man skulle tillsätta en arbetsgrupp för att publicera något på svenska om *Kroppens teologi*.

Jag fick inget svar, och det kom ingen bok. Kanske var tiden inte inne. Men mer och mer har jag känt att det var bråttom, att boken verkligen behövs, inte minst efter det senaste årens plågsamma avslöjande om skandalerna i Kyrkan. Vi behöver höra om Evangeliets och Kristi underbara löften vad gäller den mänskliga kroppens skönhet och kallelse.

Till slut insåg jag att om jag någonsin skulle få se denna bok var jag tvungen att skriva den själv - trots att det finns andra som vore mer lämpade för det. Så blir det. Boken kom i november. Jag hoppas att den är den första av många som kan belysa detta djupa och viktiga ämne.

☞ Boken kan köpas hos systrarna (225 kr) eller beställas på Artos förlag.

Systrarna på Röggle kloster tackar er alla för er hjälp och stöd under året som gått och önskar er en mycket god jul och ett välsignat nytt år!